

പാട്ടുപുസ്തകം

56

നീലയുടെ

മറിയം കുട്ടി

മലയാളം

പ്രൊഫ. എ. വി. കുഞ്ഞുണ്ണി, ഡയറക്ടർ, സുബ്രഹ്മണ്യം

മറിയക്കുട്ടി

നടന്മാർ

നടികൾ

പ്രേംസീർ
 തിക്കറിശി
 കൊട്ടാരക്കര
 റി. എസ്. മുത്തയ്യ
 എസ്. പി. പിള്ള
 ബഹദൂർ
 നാണക്കുട്ടൻ
 ഏബ്രഹാം ജോസഫ്
 സോമൻ മുതലായവർ

കുമാരി
 ശാന്തി
 കുശലകുമാരി
 ആറൻമുള പൊന്നമ്മ
 പങ്കജവല്ലി
 തങ്കം
 രഞ്ചിനി മുതലായവർ

സ്പ്രിന്റിംഗ്:

ഡയറക്ടർ:

മെരിലാൻഡ്

സുബ്രഹ്മണ്യം

കഥ, സംഭാഷണം:

മുത്തു വർമ്മ

ഗാനങ്ങൾ:

തിരുനയിനാർ കുറിച്ചി

സംഗീതം:

ബ്രദർ ലക്ഷ്മണൻ

അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടർ:

സുകുമാർ

പ്രൊഡക്ഷൻ നിർവ്വഹണം:

മണി

★ കഥാസാരം ★

പ്രശാന്തമണിയമായ നാട്ടുപുരം. കൃഷിക്കാരൻ ചാക്കോയും ഇരുമ്പു ചതയ്ക്കുന്ന കൊല്ലൻ നാണുവും, ചാക്കും പാട്ടയും കച്ചവടം ചെയ്യുന്ന കരസിൻബാവായും കൂലി:വലക്കാരനായ ഇട്ടുതപ്പറയനും, പാടത്തു വയപ്പുചിത്തുന്ന കോരച്ചുട്ടനും എല്ലാം ഒരയൊരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിയ്ക്കുപോന്നു. ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ സ്വച്ഛതയെ ധനമോഹിയായ മാർത്താ മുതലാളിയും അയാളുടെ പിന്നിയാളായ ചെറുനാക്കൻ തൊമ്മയുംകൂടി ഇടക്കിടെ ഭഞ്ജിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മുതലാളിത്തത്തിനെതിരായി ശബ്ദമുയർത്തിയ ചാക്കോയെ കെണിയിലകപ്പെടുത്തുന്നതിന് അവർ തക്കം പാർത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

കോരച്ചുട്ടന്റെ മകളായ മറിയക്കുട്ടിയും കർഷകനന്താവായ ചാക്കോയും തമ്മിൽ പ്രണയബദ്ധരായരുന്നു.

പക്ഷെ, അവിചാരിതമായി ഭാടിയെത്തിയ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് അവരെ എന്തെന്നു കണ്ടുമായി വേർപെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. പട്ടണത്തിലെ വർത്തകപ്രമാണിയായ കറുവച്ചൻ ഒരുച്ചതിരിഞ്ഞസമയം കാറിനു തകരാരം പറ്റിയതുനിമിത്തം ആ വഴി വന്നു. യാദൃച്ഛികമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം മറിയക്കുട്ടിയെ കണ്ടത്. തന്റെ പുത്രനായ പാപ്പച്ചനെ അവന്റെ ദുർബ്ബലപതികളിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നതിന് സൽസ്വഭാവിയായ ഒരു ഭാര്യക്കു കഴിയൂ എന്ന് അദ്ദേഹം അനുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ വിവരം കോരച്ചുട്ടന് അറിയിച്ചു പാവപ്പെട്ട കോരച്ചുട്ടന് അതു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

പിന്നെ അതങ്ങനെതന്നെ സഭവിച്ചു മറിയക്കുട്ടിയുടെ കണ്ണുനീരോടുകൂടി എതിർപ്പിനെ കോരച്ചുട്ടൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. പക്ഷെ, അയാൾ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ അത്ര ശുഭകരമായിരുന്നില്ല ആ വിവാഹം. മറിയക്കുട്ടിയാകട്ടെ ദൈവനിശ്ചയത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായി കീഴ്വഴങ്ങി അവൾ അവളുടെ ഭർത്താവിനെ പൂർണ്ണമുദയത്തോടെ സ്നേഹിച്ചു. എന്നാൽ പാപ്പച്ചന് അവളെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ബിയാടീസ് എന്ന സുന്ദരിയായ ഒരു ഡാൻസുകാരിയുടെ വലയൽ കഴങ്ങിപ്പോയി കോരച്ചുട്ടനാട്

ഒടുങ്ങാത്ത പകയുള്ള ചെരവനാക്കൻ പലതരത്തിലുള്ള ഏഷണിയും പാപ്പച്ചനെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. അവനെല്ലാം വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ മറിയക്കുട്ടിയെ വിഷംപോലെ വെറുത്തു.

മദ്യവും മദാലസയും ഭക്ഷിച്ച കൂട്ടുകെട്ടും പാപ്പച്ചനെ വഴിവിഴുപ്പിച്ചു. അവൻ പാപ്പരായി. കുറവച്ചൻ അവനെ സഹായിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ മറിയക്കുട്ടി അവനെ സമീപിച്ചു. തന്റെ പതാചിന്റെ വസ്തുവിന്റെ പണശരമെന്നു അവർ വാദാനം ചെയ്തു. ആ വാദാനം അവൻ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. ക്രമേണ അവൻ അവളെ സ്നേഹിച്ചു. മറിയക്കുട്ടിയുടെ കണ്ണനീർതോന്നും ചെരവനാക്കന്റെ നാക്കു വാർത്തിച്ചില്ല. മറിയക്കുട്ടിയേയും ചാക്കോയേയും പറ്റി അയാൾ വീണ്ടും ചില നണകൾ പാപ്പച്ചനെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. കഷ്ടകാലവിശേഷമെന്ന പറയേണ്ട പാപ്പച്ചൻ വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ കണ്ടകാഴ്ച ചാക്കോയും മറിയക്കുട്ടിയും മുററത്തു നിന്നു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ശുദ്ധാഗതിക്കായിരുന്ന പെണ്ണമ്മ, ചാക്കോയുടെ അമ്മയെപ്പിച്ചു പലഹാരം ചാക്കോ മറിയക്കുട്ടിക്കു കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. പരസ്പരം കാണാൻ അവർ രണ്ടുപേരും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷെ പാപ്പച്ചന്റെ ഉള്ളിൽ ഏരിഞ്ഞടങ്ങിയിരുന്ന സംശയങ്ങൾ അതോടെ ആളിക്കത്തി. അവൻ മറിയക്കുട്ടിയെ കുറിയമായി ശാസിക്കുകയും പ്രഹരിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ നിഷ്കളങ്കതയെ തെളിയിക്കാൻ മറിയക്കുട്ടി ശ്രമിച്ചു, പക്ഷെ ഫലിച്ചില്ല.

ശഭിണിയായിരുന്ന മറിയക്കുട്ടി അവളുടെ വീട്ടിലേക്ക് പ്രസവിക്കുന്നതിനായി പോയവഴി അവൾ ബിയാട്രിസിനെ കണ്ടു ശത്രുവായിട്ടല്ല. സഹോദരിയായിത്തന്നെ. അവൾ തന്റെ നിഷ്കളങ്കത ആ അഭിസാരികയെ അറിയിച്ചു.

ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ആ കൂടിക്കാഴ്ച ബിയാട്രിസിന്റെ ഉള്ളിലൊരു പരിവർത്തനം സൃഷ്ടിച്ചു. തന്റെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി അവൾക്കു ബോധമുണ്ടായി. അവൾ പാപ്പച്ചനെ ഇണമോഷിച്ചു. ഇണങ്ങിയും പിണങ്ങിയും

പാപ്പച്ചനിൽ പാശ്ചാത്താപത്തിന്റെ വെള്ളിരേഖ പ്രകാശിച്ചു. അവൻ മറിയക്കുട്ടിയെ ചെന്നുകണ്ടു അവൾ പൂണ്ണശഭിണിയായിരുന്നു.

അവന്റെ പാശ്ചാത്താപം അവളുടെ എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളെയും മായ്ച്ചു കളഞ്ഞു. താൻ മേലാൽ കടിക്കയില്ലെന്നും വസ്തുവിന്റെ പണവുമായി അന്നുതന്നെ തിരിച്ചുവരാനെന്നും വാശാനം ചെയ്തിട്ട് അവൻ പട്ടണത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. കേരച്ചട്ടന്റെ വസ്തു വാങ്ങിച്ചു പറന്നപ്പോൾ അവൻ ചെന്നു കണ്ടു. പാപ്പച്ചന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്നു വിപരീതമായി പറന്നപ്പോൾ അവനുമല്ലം കൊടുത്തു. കുടിക്കാൻ അവനെ നിർബന്ധിച്ചു അതൊരു സമാപനക്കടിയായി അവൻ വ്യാഖ്യാനിച്ചു ചരായക്കുപ്പികൾ കൈയേറെ ഒഴിഞ്ഞു. ആകാശവും ഭൂമിയും അവന്റെ മുന്നിൽ പന്വരം കുറങ്ങിക്കണ്ണിൽ ഇരുൾ കയറി അടഞ്ഞു ലാഠി ഒടുങ്ങാത്ത കൊടുമ്പിരിയൊക്കെ ഉള്ളിൽ അവൻ ഒരു ഭ്രാന്തന്റെ ധൈര്യം കിട്ടി അവൻ തന്നെ കാരോടിച്ചു ആ കൂരിരുട്ടിനെ കീറിവിളുൻകൊണ്ട് ഒരു കിരുകണനെപ്പോലെ കാര്യം ഉഴിപ്പായുകയാണ്. ഇവൾ വെള്ളിൽ നിന്നിരുന്ന മരങ്ങളും ചെടികളും വേടിച്ചു വിറച്ചു. നക്ഷത്രങ്ങൾ കണ്ണടച്ചു കാരോപാലം അവിടെ ചലിച്ചില്ല. ആ കാര്യം നേർവഴി കാണുന്നില്ല.

അതേസമയം മറിയക്കുട്ടിയുടെ വീട്ടിൽ അവൾക്ക് പ്രസവമുണ്ടായത്. ജീവിതവും മരണവുമായി മത്സരിക്കുന്ന ഒരു ഭഗവാനുദയം ഉണ്ടായപ്പോൾ പ്രസവം. സമയം അതിഹാസിക്കുന്നു. പത്തുപെറ്റ ചെണ്ണങ്ങളും പതിച്ചിയും അവൾക്കുകയാണ് കേരച്ചട്ടന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉൽക്കണ്ഠയുടെ വേലിയേറ്റം കൊള്ളുന്നു. വീണ്ടും നിമിഷങ്ങൾ നീങ്ങുകയാണ്.

...ശേഷം വെള്ളിത്തരിയിൽ...

... മറിയക്കട്ടി പാട്ടുകൾ ...

ഗാനം ഒന്ന്

മറിയക്കട്ടി

പാടിയത്: രേവമ്മ

പുന്നാരപ്പൊന്നുമോളേ! പൂവാലിപ്പെൺകൊടി
എണ്ണക്കരയി നീ എന്തുവണം ചൊല്ലെടി—

പുല്ലുതരാം നെല്ലുതരാം പുഞ്ചക്കുതിരതരാം.

പുഞ്ചക്കുതിരതരാം

ചൊൻകൂടത്ത് നീരുതരാം പോരെങ്കിൽ ചൊല്ലെടി

പോരെങ്കിൽ ചൊല്ലെടി — നീ പോകാതെ നില്ലെടി —

ഗാനം രണ്ട്

കെല്ലുവാർ

കട്ടിയിരുവെടുത്ത് കുറച്ചുവെച്ചുടിച്ച്

കിട്ടിയ മുതലെന്ത് -- ചൊല്ല് ചൊല്ല്

കട്ടയുടച്ചിടും മൺ വെട്ടിയും കലപ്പയ്യം

ഇഷ്ടമായ് പണിതീർത്തു നമ്മളല്ല്

നട്ടെല്ലു വളയാതെ - നമ്മെപ്പോൽ തളരാതെ

നാട്ടിന്നു പണിയുന്നോരും ഉണ്ടോ

പട്ടായിൽനിന്ന് പട്ടയ്യം ചുറ്റി വന്ന്

പട്ടണംപോണു വണ്ടി കണ്ടോ, കണ്ടോ

പണിക്കാരൻ:

തുവെള്ളിപ്പുവണിയും സുന്ദരവണ്ടി ഇതു
 തുള്ളിത്തുള്ളിയോടിവരും നാടുകൾ ത്തിങ്ങി
 കൊല്ലത്തു നട്ടുകൊടി
 കൊച്ചിയിൽ വളർന്നു — അതു
 കൊയിലാണ്ടിലങ്ങാടിക്കൊണ്ടുപോകണം
 ഇന്നു കൊണ്ടുപോകണം

ഗാനം മൂന്ന്

ബിയാട്രീസ്:

പൂങ്കുയിൽ പാടിട്ടുവോൾ പൂന്തെന്നൽ പൂൽകിട്ടുവോൾ
 പൂവല്ലികൾ പൂങ്കു പൂണ്ടിടുന്നതെന്തിനായ്
 വണ്ടിനങ്ങൾ പാടി വട്ടമിട്ടുകൂടി — മലർ
 ചെണ്ടകളിൽ തേൻകുടിപ്പതെന്തിനായ്
 ഏതോ മാനുഹരമാം പൊന്നിൻകിന്നാവുകളിൽ
 എന്നോമൽ മാനസം ആശകൊൾവതെന്തിനായ് —
 ആരുമറിയാതെയൊരുമരൻ കടന്നുവന്നു്
 അറിയാതെയെന്നുള്ളിൽ വാണിടുന്നതെന്തിനായ്
 പ്രേമമയാരമമതിൽ ഞാനുമൊരു പൂവിതളായ്
 ഞാനുമൊരു പൂങ്കുളായ് യുവരാണിയായ്
 പൊട്ടിച്ചിരിക്കുമൊരി മോഹനജീവിതം
 കെട്ടിപ്പിടിച്ചിട്ടും ഞാനീവിധം

(പൂ)

ഗാനം നാല്

അശരീരി;

മായമിലോകം മായമീശോകം
 നീയതിൽ വെറുതേ വേദമിയലരു ത... (20)

ഈ മരത്തിൻ പൃത്തങ്ങളിൽ പ്രേമഗാനം കേൾക്കയില്ലാ
 പാടത്തിന്റെ പൊൻവരയിൽ മാടത്തക്കിടി പാടുകില്ലാ
 നീളെ നീളെ ശൂന്യമായി നീണ്ടവയലും നീലമലയും
 നിന്റെ കണ്ണിൽ ഇരുൾ നിറഞ്ഞു
 നിൻ കിനാവുകൾ പോയ് മറഞ്ഞു
 അബലപ്പുഴമടയൊന്നിനു അമ്പിളിക്കലമിന്നിടട്ടെ
 ആയതു കണ്ടാസപദിപ്പാൻ ആരുനീയതാഗ്രഹിപ്പാൻ
 നിന്റെ മോഹം — നിന്റെ ഭേദം
 നിൻമനസ്സിൽ നിറയും സ്നേഹം
 നീ മയങ്ങുമിടങ്ങിൽ പ്രേമപുഷ്പങ്ങളു കിടാവൂ — (മാ)

ഗാനം അഞ്ച്

ബിയാട്രീസ്-പാപ്പച്ചൻ

കരളിൽ കനിയും രസമേ! - എൻ കണ്ണിൽ വിലാസമാട്ടു
 ഇരുളിൽ തെളിയും കതിരേ! - ഒരു ഇൻപക്കിനാവുപാട്ടു —
 മാനത്തുയരും ശശിലേഖ! ഈ — മണ്ണിലണഞ്ഞൊരു മലാഖേ!
 മാനുന്താനെൻ മനമാകെ - നാം — പറഞ്ഞു വിണ്ണിൽ പോകെ (ക)
 ആനന്ദത്തിൽ മധുപായ് - നിൻ അരികു നവമൊരുവധുപായ്
 വസന്തമധുവിമയേകിടാനായ് ഹൃദയമരുളുക നാഥാ! (ഇരു)
 നിന്മിഴിയിൽ ഞാൻ കൂടിയൊരു-ആ
 കണ്ഠപാളകൾ ഞാനു ചൂടിയൊരു
 നിദ്രകവർത്തിൽ വാഴും-ഞാൻ
 നൃത്തം ചെയ്തതിൽ വീഴും

പ്രണയമനോഹരജീവിതമദ്യം-പകരുകപകരുക യൗവനമേ! (ക)

ഗാനം ആറു

രൂബി:

കൂട്ടിലൊരു തത്തമ്മ കൗത്തിരിക്കുന്ന-തന്റെ
 കൂട്ടുകാരൻ വരുവഴി പാത്തിരിക്കുന്ന

(തു)

കൂട്ടരല്ലാം പിരിഞ്ഞു പാട്ടുപാടാൻ മറന്നു
വട്ടമൊന്നു കലർന്നിതാ വന്നിരിക്കുന്നേ-

(ക)

ചേട്ടനിപ്പോൾ വരും-നിന്റെ ഇഷ്ടമെല്ലാം തരും-ആ
നോട്ടമൊന്നു കാണുന്നേരം-ആളുമാരും
ആളുമാരും-നാത്തുനാകെമാരും

പട്ടം പൊന്നും വാങ്ങിത്തരും പാവക്കുട്ടി വാങ്ങിത്തരും
കെട്ടിലമ്മ നിൽമുടിയിൽ കെട്ടിത്തരും പൂമല-

(ക)

കഞ്ഞുപാവയെന്നു കേട്ടാൽ നടുക്കുമെന്തിന് - ഒരു
കരുന്ന കാൽ കാണാനി തടുക്കുമെന്തിന്
ഒന്നു മറവില്ലയെങ്കിലെന്തിനു നാണം
ഒന്നു ചിരിക്കാൻ നാത്തുനേന്തുവണം

(ക)

പുത്തൻ മണവാട്ടിയുടെ പുണരപ്പുഷ്പിരിയിൽ
ചിത്തം മയങ്ങിടുമെൻ ചേട്ടൻ വരുംവാൾ
പാട്ടും കൂത്തും തന്നെ പിന്നെ
വീട്ടുക്കുറുപ്പി നോക്കാനി പാവമെന്നെയിട്ടച്ച
പോകരുത നീ-പാട്ടിനു പോകരുത-നീ

(ക)

ഗാനം ഏഴ്

മറിയക്കുട്ടിയും കൂട്ടരും: (പ്രേമന)

ഇശശ പുത്രനേ, വാ, ഏതുനാഥാ! ദേവാ!
ഇശ ഗൃഹത്തിലെ കീരിതൾ മാറുവാൻ നീ കന്നിയേണമേ! (ഇശ)
കന്നിമറിയമേ കാത്തുകൊള്ളേണമേ
ഉണ്ണിയിശോയെ മന്നിന്നുനൽകിയ പുണ്യമാൻവരേ (ഇശ)
ഏഴുകൾക്കലകിൽ എണമൊത്രയമേ!
ഏതുക്കുറവും നീപൊരഞ്ഞെങ്കിലിൽ പ്രീതികൊള്ളണമേ
പാവം ചെയ്തവരേ പാരിൽ വീണ്ടെടുപ്പാൻ
ശൂരമായൊരു മുൾകിരീടം ചൂടി ശൂരിലാൻവരേ! (ഇശ)

ഗാനം എട്ട്

മറിയക്കൂട്ടി

വരമോ, ഇരുമോറി വുലർകാലം മന്നിൽ ഇനിയേൽ (വ)
 പ്രാണശരണത്തിൽ കനിയാതെ പണമെന്തിനി പദവിയാകെ
 മണിമടതന്നിൽ മരുവിടാൻ-എന്ന മാനസം കൊതിച്ചില്ലാ-
 വരമോ വസന്തമിനിയേൽ- (വ)
 ഉല്ലാസ നിദ്രതൻ മറിൽ-എല്ലാം മഴങ്ങമീ രാവിൽ
 ഇരുളികൾ വാഴ്വു ഞാൻ താനേ,
 ഇലവു കാക്കുന്ന കിളിപ്പോലെ-പരമോ വസന്ത മിനിയേൽ- (വ)

ഗാനം ഒൻപത്

മറിയക്കൂട്ടി:

മനം നൊന്തു ഞാൻ പൊറ മശഗ്യമേ! ഏൻറ
 മണിമുറഞ്ഞുകിട്ട മാണിക്യമേ!
 അണയാത്ത മഴവില്ലേ - ആനന്ദച്ചെരുകല്ലേ
 അഴുകിൻറയടകല്ലേ നീയുറങ്ങു (മ)
 ഇരുൾ മൂടിയെന്നാലും ജീവിതത്തിൽ-തങ്ക
 ത്തിരിയൊന്നു തന്നു നീ തമ്പരാനേ!
 ഇണയേററളെന്നാലും ഇനിയെനിക്കെന്നാളം
 തുണ നല്ലതങ്കമേ! നീയുറങ്ങു
 നിനയ്ക്കൊരെയിരിക്കുമ്പോൾ നിറയുറ കാട്ടിട-നമ്മെ
 തനിച്ചാക്കി നിന്നച്ചൻ പിരിഞ്ഞുപോയി
 നിനക്കായി ഞാനും എനിക്കായി നീയുറ-ഇ
 നിലയ്ക്കൊത്ത കടൽ കാങ്ങാൻ നീയുറങ്ങു (മ)
 കരുണകാലടിവെച്ചു വിരുന്നവന്നു കൊഞ്ചി-
 കഴുത്തെൻറ ജീവനിൽ കൂളിർചൊരിഞ്ഞു
 കരു പുത്തൻ ലോകത്തിൽ ഉയരും നാം വേഗത്തിൽ
 കരിക്കലും ശോകത്തിൽ പതിച്ചിടാതെ

കരുണാഖ്യതഃ! നീയുറങ്ങു

PRASAD MUSIC BOOKS
 10/11, THE ROAD, KOTTAYAM-1
 KE...A...S...